

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878
NO. 110. — ŠTEV. 110.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, SATURDAY, MAY 11, 1935. — SOBOTA, 11. MAJA 1935

TELEFON: CHelsea 3-3878
VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

ANGLESKI IMPERIJ HOČE IMETI PREMOČ V ZRAKU

ANGLEŠKA VLADA JE SKLENILA NAJKASNEJE V DVEH LETIH PODVOJITI ŠTEVILO AEROPLANOV

Zračno ministrstvo je naročilo vsem tvornicam aeroplanov, da sporoče, kako naglo morejo graditi aeroplane. — Predno je sprejeto kako tuje naročilo, mora biti naznanjeno zračnemu ministrstvu. — Francoske tovarne za letala obratujejo s polno paro.

LONDON, Anglija, 10. maja. — Ker je angleška vlada zelo razburjena zaradi naglega oboroževanja Nemčije v zraku, je naznanila, da je odredila potrebne ukrepe, da se zavaruje proti napadu iz zraku.

Zračno ministrstvo je poslalo več kot tridesetim izdelovalcem aeroplanov zaupno pismo, v katerem jim naroča, da poročajo, kako naglo bi mogli graditi aeroplane, ako bi bilo potrebno in da naj ne sprejemajo tujih naročil, ne da bi naročilo prej naznanili vladi.

Obenem je tudi vlada odredila za celo prebivalstvo obvezno vežbanje v zavarovanju proti zračnim napadom.

V tem bo Anglija posnemala nemška mesta Berlin, Monakovo in druga mesta, kjer so bila obsežna vežbanja v zavarovanju proti zračnim napadom.

Te odredbe so bile objavljene po tedenski kabinetski seji. S tem namerava vlada najbrže posvariti državnega kanclerja Hitlerja, da naj bo bolj zmeren v svojem govoru prihodnji teden, ako neče izzivati Anglije, da prične najboljše oboroževalno tekmo z Nemčijo.

Kabinet je sklenil, da počaka do 22. maja, to je pet dni po Hitlerjevem govoru o nemški zunanji politiki, da prične dolgo nameravano debato o obrambi v poslanski zbornici. Tekom debate bo vlada razložila svoj načrt za zračno obrambo ter bo tudi pojasnila, kako mora povečati svoje zračno brodogradništvo, da se bo moglo meriti z nemškim.

Vse je odvisno od značaja Hitlerjevega govora, ako bo Anglija počasi gradila vojaške aeroplane, ali pa z največjo naglico.

Kot je razvidno iz pisma zračnega ministrstva, je vlada skoro prepričana, da bo prisiljena naglo graditi aeroplane in je izdelovalce aeroplanov opozorila, da naj bodo pripravljeni za večja naročila.

Pismo jim tudi naroča, da naj naglo izdelajo naročene aeroplane, da bodo mogli graditi nove, kadar prejmejo naročila. Ravno tako jim tudi naroča, da sporoče vladi vsako tuje naročilo, predno ga prično izvrševati.

Četudi pismo ne omenja števila aeroplanov, ki jih namerava vlada naročiti, vendar se je Anglija odločila, da podvoji svojo zračno obrambno silo v dveh letih, tako da bo v tem času imela nekaj nad 1000 aeroplanov, mesto sedanjih 560. Po mnenju angleške vlade ima Nemčija nekaj nad tisoč aeroplanov; ako pa jih bo Nemčija zgradila še več, jih bo tudi Anglija.

Kar se tiče vežbanja prebivalstva v obrambi proti zračnim napadom, se Anglija ravna po zgledu Francije in Nemčije. Prebivalstvu bo naročeno, da ugasne svoje svetilke, kadar dobi za to povelje, kakor je to bilo v Berlinu.

PARIZ, Francija, 10. maja. — Francija je združila privatne in vojaške aeroplane za obrambo dežele proti Nemčiji.

Zračni minister general Victor Denain je z aeroplanom odpotoval s svojim štabom v Rim, da se pogaja z Mussolinijem glede francosko-italijanske zračne zveze.

Rezervne zračne skupine in privatne letalne or-

Demonstracije brezposelnih v Springfieldu

INDUSTRIJA NAJ POMAGA POLJEDELSTVU

Znanstveni, industrijski in poljedelski zastopniki sprejeli temeljna načela za izboljšanje. — Večino predlogov je stavil Ford.

Dearborn, Mich., 10. maja. Zastopniki znanosti, industrije in poljedelstva, ki so se sestali na takimenovani "dearbornski konferenci", so sloglasno sprejeli predlog predsednika trgovske zbornice Združenih držav, Harper Sibleya, da imenuje odbor 15 članov, da postavi trg za industrijo skupno s prodajo poljskih pridelkov. Vendar pa ni bilo še ničesar gotovega sklenjenega.

Postavili so samo temeljna načela, ki večinoma prihajajo od Henryja Forda in so:

Poraba domačih poljskih pridelkov v industriji, obdelovanje neobdelane zemlje, povzdiga kupovalne zmoglosti farmerjev, povečanje popraševanja po izdelkih, preskrba dela za brezposelne.

Debata je bila mnogokrat zelo vroča. Profesor na michiganskem vseučilišču G. Granger Brown je rekel, da je ta načrt nepraktičen in predrag, ker pomeni toliko, kot bi surov alkohol mešali z gazolinom, da bi farmerji prodali tem več svojih pridelkov. Zahteval je, da Chemical Foundation, ki je stavila ta predlog, prevzame polovico stroškov za poizkus. Predsednik Chemical Foundation Francis P. Garvan, ki je bil med svetovno vojno pod Wilsonovo vlado upravitelj tuje lastnine, pa ga je ostro zavrnil, da navzlic svoji učeniosti ne razume duha časa.

ČEHOSLOVAŠKA PRO- TESTIRA

Praga, Čehoslovaška, 10. maja. — Čehoslovaški zunanji minister je naročil svojemu poslaniku v Berlinu, da protestira pri nemški vladi, ker so nemški naziji na češki meji prišli nemškega državljan Josepha Lampersbergerja in ga odvedli čez mejo v Nemčijo.

Nota pravi, da je bilo dognano, da je bila odvedba izvedena na čehoslovaški zemlji, da so naziji pretepli češkega carinskega uradnika in se niso zmedli za povelje čeških orožnikov, da izpuste Lampersbergerja.

Poslanik je rekel, da Čehoslovaška zahteva, da Nemčija vrne J. Lampersbergerja, ker ima kot politični begunec pravico živeti na Čehoslovaškem. Dalje zahteva protest, da so nemški orožniki kaznovani, ker so z orožjem ščitili odvajalec, ki so odpeljali nemškega državljan iz češkega ozemlja pred očmi čehoslovaških carinskih uradnikov.

Francoske tvornice za aeroplane z vso naglico grade aeroplane in od 1. januarja je bila francoska zračna sila povečana za 20 odstotkov.

NA FILIPINIH ŠE NI MIRU

Sadkalisti se zbirajo v bližini mesta. — Navzlic vladnim pomirjevalnim zatrdilom je nevarnost velika.

Manila, Filipini, 10. maja. — Navzlic temu, da je vlada objavila zagotovilo, da je po krvavi vstaji prejšnjega tedna zopet zavladal mir, so podeželne orožniške postaje in oblasti v velikih skrbih, ker se v gorških krajih samo 20 milj južno od Manile že zbralo okoli 1000 sadkalistov. Ko se jim je približala državna policija, so ji revolucionarji z namenjenimi dopovedali, da naj ostane v primerni razdalji.

Kako resen je položaj celo v glavnem mestu, je razvidno iz naslednjega: državna policija preiskuje stanovanja in išče orožje, policija v Manili se vežba v uporabi solznih bomb in Amerikanci, ki živijo v okolici Manile, prihajajo v mesto in se naseljujejo v hotelih.

Ameriško mornariško poveljstvo, ki domneva, da je med filipinskimi mornarji tudi nekaj pristašev sadkalistov, je civilnim oblastim obljubilo svojo pomoč. Admiral Allen se je izjavil, da je pripravljen mornariškega podčastnika Juliana Saria, ki je bil udeležen pri krvavi vstaji prejšnjega tedna, izročiti vojaškemu sodišču pod obdolžbo veleizdaje. Katerikoli delavec v mornariškem arzenalu je na sumu, da je v zvezi s sadkalisti, bo odpuščen.

Iz province Ryzal, jugovzhodno od Manile, poročajo o 300 možih, ki in oboroženi četi sadkalistov. Ameriški častniki preiskujejo tamošnji položaj in policija je ojačila svoje postojanke.

Vse to se dogaja v času, ko je vlada določila 14. maj za plebiscit, ki bo sprejel ali pa zavrgel novo ustavo. Sadkalisti so z ustavo nezadovoljni ter zahtevajo takojšnjo neodvisnost.

KRALJEV ODGOVOR HITLERJU

Berlin, Nemčija, 9. maja. — Angleški kralj Jurij V. je potrdil prejem čestitke predsednika Hitlerja k svojemu srebnemu jubileju ter mu je v odgovor poslal naslednjo brzojavko:

"Želim se vam natoplejšje zahvaliti, gospod državni kancler, za čestitke, ki ste mi jih poslali v svojem imenu in imenu moškega naroda ob priliki mojega srebnega jubileja. Posebno se vam želim zahvaliti za prijazno omenitev mojega prizadevanja in prizadevanja moje vlade za mir. Mir je najbližji mojemu sreću in je tudi stalni cilj moje vlade. V trdnem prepričanju, da ne izražam samo mišljenja svojega naroda, temveč mišljenje

"ABESINIJI SE NE SME POMAGATI" PRAVIJO LAHI

Italija protestira proti izvozu orožja. — Spor med obema državama postaja vedno večji.

Rim, Italija, 10. maja. — Italijanska vlada je vložila protest pri onih državah, katere ima na sumu, da so abesinski vladi prodale orožje in municijo. Ti protesti so bili vročeni nemški, španski, švedski in belgijski vladi.

To razburjivo vest je prinesel "Giornale d'Italia" in jo je tudi potrdil list "Le Forze Armate", ki trdi, da municijske tovarne v omenjenih državah zalagajo Abesinijo z orožjem.

Addis Ababa, Abesinija, 10. maja. — Odnosaji med Italijo in Abesinijo se vedno poostrujejo. Italijanski poslanik je od abesinske vlade prejel oster protest proti govoru podčastnika v kolonijalnem ministrstvu Lessona, ki je v poslanski zbornici trdil, da v Abesiniji vlada anarhija in da so manjšine zatirane.

Cesar Haile Selassie pa se tudi pripravlja na obisk strastičnih postojank v Harrar okraju.

Stockholm, Švedska, 10. maja. — Švedski vladi o kakem italijanskem protestu zaradi orožja ni ničesar znanega. Švedska vlada tudi nikdar ni dala kakšnega dovoljenja za izvoz orožja v Afriko.

London, Anglija, 10. maja. "Daily Telegraph" pravi, da namerava cesar Haile Selassie izdati povelje za splošno mobilizacijo svoje vojske, ako se Italija še dalje pripravlja na vojno.

KRALJEV ODGOVOR HITLERJU

Berlin, Nemčija, 9. maja. — Angleški kralj Jurij V. je potrdil prejem čestitke predsednika Hitlerja k svojemu srebnemu jubileju ter mu je v odgovor poslal naslednjo brzojavko:

"Želim se vam natoplejšje zahvaliti, gospod državni kancler, za čestitke, ki ste mi jih poslali v svojem imenu in imenu moškega naroda ob priliki mojega srebnega jubileja. Posebno se vam želim zahvaliti za prijazno omenitev mojega prizadevanja in prizadevanja moje vlade za mir. Mir je najbližji mojemu sreću in je tudi stalni cilj moje vlade. V trdnem prepričanju, da ne izražam samo mišljenja svojega naroda, temveč mišljenje

"KRUHA NAM DAJTE!" SO KRIČALI DEMONSTRANTI PO ULICAH

SPRINGFIELD, Ill., 10. maja. — Petsto "lačnih potnikov", ki so prišli iz bližnjih premogarskih krajev in so hoteli korakati mimo kapitola, se je vtaborilo v Reservoir parku, toda od svojih voditeljev so prejeli ukaz, da se vrnejo domov.

Njihov namen je bil kapitol "mirno oblegati", toda to jim je preprečila policija. Njihov protest je prišel, ker poslanska zbornica ni hotela sprejeti povišanja davkov za dva do tri odstotke, kar je senat že sprejel, in bi bilo mogoče pomožne postaje zopet odpreti, ako bi tudi poslanska zbornica glasovala za zvišanje davkov.

Voditelja demokratov Edw. Morgan in Gerry Allard sta po po svetovanju z oblastmi odločila, da je za "lačno" množico brezposelnih še ostati v mestu, ker je bila legislatura odgodena do prihodnjega tedna in ker guvernerja, ki išče v Chicagu pomoč za brezposelne, ni v mestu.

Iz raznih mest prihajajo poročila, da je policija ustavila več skupin brezposelnih, ki so bili na potu v Springfield.

Pred desetimi dnevi je zvezna vlada ustavila svojo mesečno pomoč v znesku \$9,000,000, ker poslanska zbornica ni hotela zvišati davkov, da bi država Illinois prispevala v zvezni pomožni sklad mesečno 3 milijone dolarjev.

Demonstrantje so bili spočetka namenjeni čakati in najeti kako veliko dvorano. Hoteli so tudi predsedniku Rooseveltu poslati brzojavko in mu pojasniti, da je illinoiška legislatura popolnoma odpovedala.

Demonstrantje so se popolnoma mirno zadržali. Policijski načelnik Carl F. Neuss se je posvetoval z voditelji. Množica ni kazala nikakega odpora, ko ji je policija zabranila pohod proti kapitolu.

Governor Henry Horner, ki obupno išče izhod iz mučnega položaja, je odpotoval v Chicago, da se o tem posvetoje z zveznimi državniki in okrajnimi oblastmi. Rekel je, da bo v torek zopet stavil svoj predlog v poslanski zbornici.

Uradniki Illinois Emergency Relief Commission so izjavili, da bodo do sobote izčrpani pomožni skladi v vseh 102 okrajih, razum v enem okraju.

SPODBUDA ZA LETALSTVO

Berlin, Nemčija, 10. maja. — Zračni minister je pričel kampanjo, da bi se vsak Berlinčan saj enkrat peljal z aeroplanom, da bi s tem pri prebivalstvu zbudil zanimanje za letalstvo.

celega civiliziranega sveta, kar najiskrenejše pozdravljam vaše dobre želje za doseg tega namena".

JAPONSKA PREGANJA ŠPIJONE

Avstralka je bila aretirana. — Policijski komisar iz Los Angeles se pritožuje čez postopanje japonskih oblastí.

Tokio, Japonska, 10. maja. Med osebami, ki so bile deležne neprijetnosti japonske protivohunske kampanje, se nahaja tudi neka Avstralka.

Gospa Gertrude Snyder, ki je prišla v Tokio, pravi, da je bila v Kogošimi celo noč zaprta na policijski stražnici, kjer so jo strogo izpraševali. Ravno tako je bila prijeta Simonoseki, toda je bila na posredovanje angleškega konzula takoj izpuščena.

Mrs. Snyder pravi, da jo je policija prišla, ker je obiskala oddaljene kraje dežele.

Tudi bivši policijski načelnik iz Los Angeles, M. A. Pierce, se pripravlja, da čim prej odpotuje iz Japonske. Pravi, da je bilo ravnanje ameriške policije z Dillingerjem velika uljudnost v primeri s postopanjem policije v Kobe.

Pierce pravi, da je bil na vožnji iz Sanghaja v Kobe na parniku "Tatsui Maru" aretiran, ker je s krova fotografiral obrzeje. Ko je došel v Kobe, mu je bilo dovoljeno, da se je nastanil v nekem hotelu. Toda skozi 11 dni je bil vsak dan po 10 ur zaslišan na policiji.

Na Formozu je zaprtih 5 podanikov zapadnih držav pod obdolžbo vohunstva.

BIVŠI GRŠKI KRALJ BI SE VRNIL

Pariz, Francija, 10. maja. — Bivši grški kralj Jurij II. je rekel poročevalcu londonskega lista "Excelsior", da je pripravljen vrniti se na grški prestol, ako bi ga narod poklical.

"Ako me volja grškega naroda jasno pokliče nazaj", je rekel, "se bom vrnil v svojo domovino ter sprejel ustavno in liberalna načela svojega starega očeta, kralja Jurija I., ustanovitelja naše dinastije".

Bivši grški ministrski predsednik Eleutherios Venizelos, ki se nahaja v izgnanstvu v Parizu, je rekel, da bo imel kralj na Grškem dovolj nasprotnikov, ako se vrne v svojo domovino.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NA OTOKU GROZE IN SMRTI

"Lepi otok" — Formoza je te dni otok groze in smrti. — Strašen potres je uničil evetovča mesta in revne vasi. Pridni kitajski in japonski naseljenici so čez noč postali berači. Na tisoče človeških življenj je postalo žrtev strašne groze sredi raja, ki se je spremenil v peklo.

Če govorimo o lepotah Formoze, ne smemo pozabiti, kako Japonci ta otok vladajo. — Na otoku Formoza je nekaj stotisočev domačinov staromajskih plemen, ki jih Japonci težko krote. Tajali in Pununi so gorski rodovi, ki strašno sovražijo japonske gospodare tega otoka in porabijo vsako priliko, da tuja za eno glavo prikrašajo. Da Tajali in Pununi prav posebno love glave svojih sovražnikov, zato imajo poseben vzrok. Lov na človeške glave velja pri njih za najplemenitejši boj, za posvečenost, katero z navdušenjem opravljajo. Mladenci iz rodu Tajalov in Pununov toliko časa ni sprejet med zrele može, dokler se ne izkaže z odrezano glavo svojega sovražnika. Sovražnik Tajalov in Pununov pa ni le bojevnik, ampak tudi ženska in otrok iz sovražnih rodov. Šele takrat, kadar si tajalski mladenci pridobi sovražnikovo glavo, si sme poiskati družice za življenje. Mladenci, kateri ne more pokazati odrezane sovražnikove glave, pri tajalskih lepoticah nimajo nobenega ugleda. V zadnjem času so baje tajalska dekleta postala nekoliko manj izbirčna v tem pogledu, ker so Japonci poskrbeli, da je te vrste lovski sport dovolj nevaren. Zato se sedaj more poročiti tudi mladenič, ki se izkaže, da je ubil tigra.

V 40 letih svojega gospodovanja na otoku Formoza Japonci niso mogli ukrotiti trmasti lovceev za človeškimi glavami. Japonci so v tem času reprobato pošiljali kazenske ekspedicije v gore, da bi kaznovali Tajale za vsak zločin, ki so ga v tem oziru zagrešili. Japonci so razdrli nekaj vasi in postrelili vaščane, toda lovci človeških glav se s tem niso dali oplašiti. Umaknili so se v globeli in pragozdove svojih gor.

Prodirajoče japonske čete so pri tem prodiranju okusile vse grozote male vojske v džungli. Strupene pušice rjavih domačinov so bile tukaj Japoncem bolj nevarne, kakor pa japonske strojnice in ročne granate Malajcem. V tekni let so Japonci pri takih pomirjevalnih akcijah na Formozi izgubili 10.000 mrtvih vojakov, mnogo več pa ranjenih. Kadar

se je kaka japonska kazenska ekspedicija vrnila domov, takrat so lovci človeških glav takoj prilezli iz svojih skrivališč ter vnovič poklali na desetine mirnih japonskih in kitajskih kolonistov.

Končno so se Japonci lotili novega sredstva, s katerim so hoteli naravnost iztrebiti majhsko plemo. Od obali pa do tja, kamor je segala njihova moč, so okrog in okrog težko dostopnega ozemlja, na katerem prebivajo lovci človeških glav, napeljali električni tok visoke napetosti, kateri je bil vedno napet z 2000 volti. To je bila smrtna pregraja zoper bojevitost Tajale. To pregrajo so vsako leto za nekaj kilometrov globlje potisnili. Na pristih roke bi človek lahko zračunal, kdaj bo elektrika ali letalska bomba ukrotila zadnje glave človeških glav.

Japonski osvajači in gospodarji te dežele pa se ne zanašajo le na orožje, ki je precej drago in vendar ni vedno učinkovito. Poskusili so tudi zvijačo. To zvijačo pa jim je prinesel neki beli naseljenec Holbaum, kateri se je Japoncem ponudil, naj mu dajo 1000 funtov in uradno pooblastilo, pa bo ukrotil lovce človeških glav brez orožja. Sicer previdni in nezaupni Japonci so Holbaumu verjeli.

Mož je dobil denar in takoj je šel na delo. Za denar si je nakupil mnogo stvari, o katerih je vedel, da bi jih Tajale radi imeli. Največ je nakupil živilskih konzerv. Potem pa je najel celo kolono nosačev ter se z njimi na čelu peš in ne oborožen napotil v nevarne gore. Mož je dobro poznal šege in navade tega divjega rodu in je vedel, da mu kot neoboroženemu gostu preti mnogo manjša nevarnost, kakor pa če bi bil oborožen. Tako je prišel med divje Tajale ter jim začel deliti konzerve. Ameriške konzerve so sestradanim Tajalcem izvrstno teknilo. Končno so belemu možu povedali, da bi radi večkrat kaj tako dobrega jedli. S tem je Evropejec dosegel, kar je hotel. Začel jih je prepričevati, da bi tako dobre stvari lahko večkrat jedli, če se povrnejo japonski vladi ter se odrečejo glavam japonskih in kitajskih naseljenecov. Na ta način je Holbaum pridobil za vladno pregejšnje število strašnih divjakov.

Poslej je na Formozi bilo življenje mnogo bolj mirno. — Tu tuintam se je še dogajalo, da je kdo hotel posnemati šege in navade svojih dedov ter je šel loviti človeško glavo. Toda Japonci v teh rečeh ne poznajo

šale in vsakdo je plačal svoj poskus s smrtjo.

Če zadnja potresna katastrofa tajalskih divjakov ni prepričala, da so tudi sicer mogočni Japonci brezmočni vpričo divjih sil narave, katero sookusili v njihovi domovini, je verjetno, da je grozna šega lovcev človeških glav na Formozi končana.

ZLOČIN NA BOGENŠPERKU

Iz Litije poročajo 29. aprila: V nedeljo zvečer so ljudje opazili, da se vali iz kleti gradu Bogenšperk pri Litiji dim. Takoj so poklicali upravnika Drogenika, ki se je mudil v Smartnem. Pod Drogenikovim vodstvom so ljudje odšli v klet, kjer so našli nekaj tleče slame, ki se zaradi pomanjkanja zraka ni mogla vneti. Tlečje slamo so potlačili. Že v nedeljo popoldne bolj prosti večer, ko je bil ogenj že bolj odkrit, pa so ljudje opazili, da je izginila oskrbnica graščine 69. letna kuharica Marija Tomažinova, doma iz Smartnega. Ljudje so klicali Tomažinovo, ki pa se ni od nikoder oglašala in tudi vse iskanje ni pomagalo nič. Ljudje so zaslutili, da je Tomažinova nemara postala žrtev strašnega zločina. Obvestili so litjske orožnike, ki so davi pod vodstvom litjskega sodnika dr. Karlovskega prišli ter izvršili obsežno preiskavo. V kuhinji, kjer je Tomažinova običajno bivala, so našli še juho in pečenko, ki si jo je Tomažinova pripravljala zase. Iz kuhinje pa je vodila krvava sled v predsobo, nato po stopnicah navzdol v klet, iz prve kleti je vodila sled v drugo in iz te v tretjo. Ko so preiskovalci prišli v drugo klet, so že začeli iz tretje kleti lahno stokanje. V tretji kleti se nahajala vodnjak in poleg vodnjaka mala kamrica. V tej kamrici je ležala Tomažinova nezavestna in močno ranjena. Napadalec, ki je Tomažinovo napadel v kuhinji, je svojo žrtev vlekel daleč naokoli v to skrivališče. V tretji kleti je tudi snoči gorelo in je sedaj že dokazano, da je zločinec hotel zažgati slamo in lesene police za jabolka v kleti, da bi truplo zgorelo in s tem tudi vsa graščina ter bi tako zabilal sledove krvavega dejanja. Dokazano je tudi, da je hotel še enkrat zažgati graščino, namreč v podstrešju, pa tudi tam mu ni to uspelo. Zločinec je torej nameraval uničiti življenje Marije Tomažinove in zažgati zgodovinski grad Bogenšperk.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

na katerem je pisal Valvazor, čigar last je bil nekoč in ki vsebuje še sedaj vse polno spominov na Valvazorja. Poleg človeškega življenja bi zločinec imel na vesti še ogromno škodo. Grad je last kneza Windischgratza.

Zanimivo je, da je zločinec skušal sledove krvi v kuhinji zabrisati, zadnja vrata v tretjo klet pa je zabil z žebli.

Že ko so Tomažinovo že pogrešali, je domači hlapec osumil nekega mladeniča zločina. Ko so Tomažinovo prenesli na sveži zrak, je prišla k zavesti. Takoj so javili v Ljubljano, po reševalni avto, ki je kmalu prišel. Tomažinova je sodniku in orožnikom povedala, kdo jo je napadel. Je to neki 18-letni Leo Z., ki je bil svojčas zaposlen kot sel na graščini Bogenšperk, pa je bil odpuščen. Neko je namreč zahteval od Tomažinove, naj mu odstopi za neko maskarado nekaj zgodovinskih oblačil iz knezove garderobe, čemur pa se je zvesta Tomažinova uprla in to povedala kneginji, ki je fanta takoj odpustila. Od tedaj je fant silno zasovražil Tomažinovo.

Tomažinova je izpovedala, da je napadalec v nedeljo popoldne nepričakovano prišel v njeno kuhinjo ter jo brez besede napadel z britvijo. Najprej jo je urezal z britvijo v desno stran vrata, nato pa jo z britvijo prišel po glavi skalpirati ter ji razrezal vsokožo. Tomažinova, ki je že stara in slabotna, se ni mogla braniti. Napadalec je Tomažinovo rezal glavo s tako silo, da si je pri tem zlomil britev. Nato je pograbil poleno, ki ga je prinesel s seboj ter jo prišel neusmiljeno tolči po glavi. Pa to mu še ni bilo dovolj, nato ji je namreč z okrnulo britvijo dvakrat prebodel desno roko. Ko je mislil, da je že mrtva, jo je zavlekel v klet ter jo pustil tam. Mislil je, da bo truplo zgorelo z graščino vred. Res čudež je, da je uboga starica ostala pri življenju, ko je vendar 24 ur ležala v zatohlem prostoru napol nezavestna in krvaveča. Pogled nanjo je bil strašen. Pomoč ji je nudil zdravnik dr. Ukmar, ki je tudi dal poklicati reševalni avto. Njeno stanje je precej resno, vendar je upati, da bo kljub svoji visoki starosti okrevala.

Litijski orožniki so se takoj nato odpeljali v Zagorje, da aretirajo mladega zločincea.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

TRETJE POGlavJE

Lucija je vstopila v pritlično sobo, medtem ko je Renzo tesnobno o vsem poročal Neži, ki ga je tesnobno poslušala. Oba sta se nato obrnila do nje, ki je vedela več kot onadva, in sta od nje pričakovala pojasnila, ki je moglo biti samo bolešno; in oba sta sredi boleti in z različno ljubeznijo, ki jo je vsak izmed njiju čutil do Lucije, dajala napol uganiti nekakšno pri obeh različno jezo, zakaj jima je nekaj zamolčala, in povrh še nekaj važnega.

Dasi je Neža v strahu komaj čakala, kaj ji hčerka pove, vendar si ni mogla odreči, da je ne bi malo okregala: "Pa da nisi o taki stvari materi nič povedala!"

"Zdaj vam vse povem," je odvrnila Lucija ter si s predpasnikom obrisala oči.

"Govori, govori! — Govorite, govorite!" sta zaklicala istočasno mati in zaročence.

"Sveta Devica!" je vzkliknila Lucija. "Kdo bi si bil mogel misliti, da pride stvar tako daleč!" in z glasom, ki ga je jok prekinjal, je povedala, kako je pred malo dnevi, ko se je vračala iz predilnice in je bila zaostala za svojimi tovarišicami, prišel mimo nje don Rodrigo v družbi nekega drugega gospoda; da je je prvi skušal zadržati s čenčurijami, ki niso bile, kakor je rekla, prav nič lepe; toda ona je podvzela korak, ne da bi ga bila poslušala, in je dohitela svoje tovarišice; in medtem je slišala, kako se je drugi gospod močno zasmeljal in je don Rodrigo rekel: "Stavim".

Naslednji dan sta bila zopet na cesti; toda Lucija je bila sredi tovarišic in je gledala v tla; drugi gospod se je zaničljivo smejal a don Rodrigo je rekel: "Bomo videli, bomo videli."

"Hvala Bogu," je nadaljevala Lucija, "to je bil zadnji dan predilnice. Povedala sem takoj..."

"Komu si povedala?" je vprašala Neža in ne brez malega ogorčenja prežala na ime zupnika, ki je imel prednost.

"Očetu Cristoforu pri spovedi, mama," je odgovorila Lucija s sladkim poudarkom opravičevanja. "Povedala sem mu vse, ko sva šli zadnjič vkup v samostansko cerkev; in če se spominjate, sem se tisto jutro lotevala zdaj tega, zdaj onega, da bi se zamudili, dokler ne bi hodili tudi drugi ljudje iz naše vasi, name njeni prav tja, in bi medve lahko šli skupaj z njimi; kajti po tistem srčeanju me je bilo tako strah po cestah..."

Ob spoštovanem imenu očeta Cristofora se je Nežina ogorčenost oblačila. "Prav si storila," je rekla, "A zakaj nisi povedala vsega tudi materi?"

Lucija je imela dva tehtna razloga: prvič ni hotela dobre ženske žalostiti in plašiti s stvarjo, ki bi ji ta ne bila mogla najti odpmoči; drugič pa ni hotela tvegati, tla bi romala skozi mnoga usta zgodba, ki je hotela, da se naj docela pokoplje, in to tem bolj, ker je Lucija upala, da napravi njena poroka že brz v začetku konec tistemu ogabnemu zasledovanju. Izmed teh dveh razlogov pa je navedla samo prvega.

"In vam," je rekla nato, obrnivši se k Renzu, z glasom, ki hoče izvabiti prijatelju prižavaje, da ni imel prav, "in vam naj bi bila jaz govorila o tem? Zdaj veste žal tudi to!"

"In kaj ti je rekel oče?" je vprašala Neža.

"Rekel mi je, naj skušam pospešiti poroko, kolikor mi je najbolj mogoče, dotlej pa naj ostanem doma, naj srčno molim k Bogu in da upa, da se oni človek ne bo več zmenil zame, ko me ne bo več videl. In tedaj sem si naredila silo," je nadaljevala, obrnivši se znova k Renzu, toda ne da bi dvignila oči k njegovemu obrazu, in je vsa zarlela, "tedaj sem začela biti nesramna in sem vas jaz prosila, da bi se kolikor mogoče podvzimali in zaključili prej, nego je bilo določeno. Kdo ve, kaj ste si morali misliti o meni! Toda ravnila sem tako z dobrim namenom, dobila sem take nasvete in bila sem prepričana... in danes zjutraj bi si uti od daleč ne bila mogla misliti..." Tu ji je besede prekinil nasilen izbruh joka.

"Ta, lopov! Ta pogubljenec! Ta morilec!" je zavpil Renzo, tekal po sobi gori in doli in zdaj pa zdaj stisnil ročaj svojega noža.

"Oh, kakšna zmešnjava, za božjo voljo!" je vzklikala Neža. Mladenci je nenadoma obstal pred jokajočo Lucijo; pogledal jo je z žalost-

nim in besnim izrazom in rekel: Ta je zadnja, ki jo je naredil ta morilec."

"Ah ne, Renzo, za božjo voljo!" je kliknila Lucija. "Ne, ne, za božjo voljo! Bog vidi tudi reveže; in kako hočete, da nam pomagata, če delamo slabo?"

"Ne, ne, za božjo voljo!" je ponavljala Neža.

"Renzo," je rekla Lucija z izrazom upanja in mirnejše odločnosti, "vi imate svoj poklic in jaz znam delati: pojdlino tako daleč, da človek ne bo več slišal govoriti o nas."

"Ah, Lucija! In potem? Saj se nisva moč la žena. Ali nana bo kurat hotel dati spričevalo o samskem stanu? Človek kakor ta? Če bi bila poročena, oј potem!..."

Lucija je začela zopet jokati; in vsi trije so obtilnili in njih potrtost je bila v žalostnem nasprotju s prazniškim sijajem njih oblek.

"Čujta, otroka; poslušajte mene," je rekla čez nekaj hipov Neža. "Jaz sem prišla prej nego vidva na svet in ga, mislim, nekoliko poznam. Sicer pa se ni treba tako silno bati: — vrag ni tako grd, kakor ga slikajo. Nam revkom se štrne zdijo bolj zamotane, ker jim ne znamo najti konca; toda včasih kakšno mnenje, kakšna besedica človeka, ki je študiral...; jaz že vem, kaj hočem reči. Naredite, kakor vam jaz povem, Renzo: pojdite v Lecco, poiščite doktorja Zmešnjaveca, povejte mu... A ne imenujte ga tako, za Boga, tako so mu le vzleli. Reči morate: go-spod doktor... Kako se že imenuje? Lej ga zlonaka! Pravega imena pa ne vem; vsi ga le tako imenujejo. Dobro, poiščite tega doktorja, visokega, suhega, plešastega, z rdečim nosom in vrojenim znamenjem mafine na licu."

"Poznam ga po videzu," je rekel Renzo.

"Dobro," je nadaljevala Neža. "To vam je bistra glavica! Videla sem jih že več, ki so bili v lušjih zadregah nego pišče v preji in niso vedeli, kam bi z glavo bili, ko pa so se memli četrte ure na štiri oči z doktorjem Zmešnjavcem, (pazite dobro, da ga ne boste tako imenovali) sem jih videla, vam pravim, kako so se vsemu smejali. Vzemite tiste štiri kopune (ubožčki!) — ki sem jim mislila zaviti vrat za nedeljsko gostijo, in mu jih nesite; ker k tem gospodom se ne sme nikoli iti praznih rok. Povejte mu vse, kakor se je zgodilo, in videli boste, kaj vam pove, kar tam na mestu, take stvari, ki bi se nam ne sprožile v butici, pa če bi vse leto razmišljali."

Renzo se je rade volje oklenil tega nasveta; Lucija ga je odobrila in Neža je, ponosna, da ga je dala, vzela uboge živce druge za drugo iz kurnika, združila njih osem nog, kakor i delala evetni šopek, jih obvila in stisnila z večvico ter jih dala Renzu v roke. Ta je po danih in prejetih upa polnih besedah odšel skozi vrt, da ga ne bi videli paglavci, ki bi tekli za njim in kričali: "Ženin, ženin!"

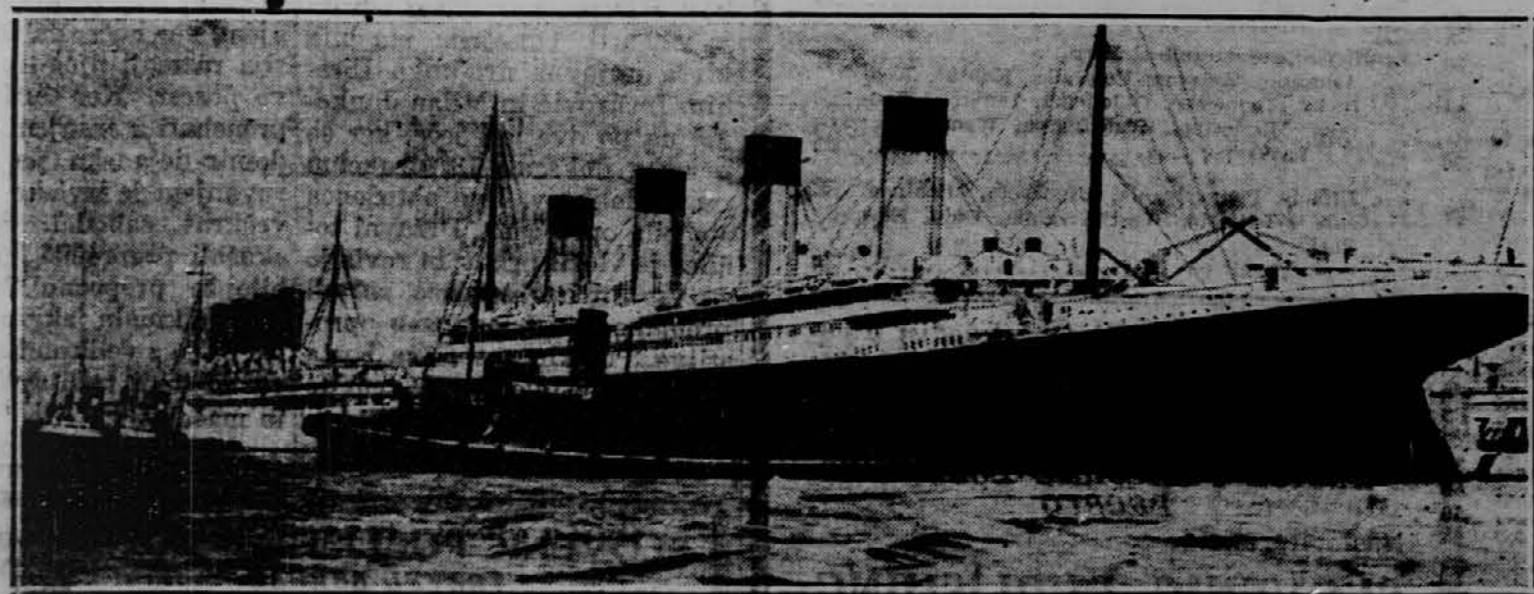
Tako je koračil preko njiv, ali kakor pravi- jo tam: krajev, in se je odpravil po stezicah, tresoč se od razburjenja, premišljujejo znova svojo nesrečo, zbirajoč v glavi besede za govor pri doktorju Zmešnjavcu.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tu-jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmjerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

V pristanišču Southampton, Anglija, se nahajata velika parnika "Olympic" in "Mauretania". V ozadju slike vidite "Mauretania", ki je uživala triindvajset let rekord najhitrejšega parnika na Atlantiku. Parnika pa ne zadoščata več modernim zahtevam in bosta prodana za staro železo.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

2

— Moj Bog — pred ločitvijo, — pravi Fani Furman, ko se prične vlak premikati in sklence roke, ki so tičale v grobem, sivem bombazu: — Kaj pa se je zgodilo?

— Saj vendar poznaš naglo jezo svojega brata, kaj ne?

— Poznam ga, ti ljuba nebesa! Mojega ubogega moža je poglaval v smrt.

— Tega nisem mogla nikdar pozabiti, verjemi mi. Ervina ne maram napraviti slabšega kot je. Rada priznam, da ima občudovanja vredne lastnosti — čudovito delovno silo, organizacijsko nadarjenost brez primere — pomisli samo, ko je prevzel farino v kraju, ki je Bog pozabil nanj, je bila še naprej v pragozdu, danes pa velja za najbogatejšo in najboljšo obdelano v celi dolini Ribeire. Ne, ne, ima že svoje dobre lastnosti, ženij je na svoj način. Toda njegova kruta strogost —

Karola išče robece, izgubljena solza blesti v njenih modrih očeh. Mali Rolf to opazi in postane nemiren. Dolores ga skuša pomiriti z mešanico nemščine, angleščine in portugalsčine. Fantek prične kričati in Karola poseže v svojo ročno torbico, da bi mu v usta potlačila sladkorček. Obenem pa vrže k Dolores pomarančo. In črna pestunja jo olupi s prsti.

— Njegova kruta strogost, — ponovi gospa Furmanova. Napeta radovednost stoji na njenem bledem obrazu. — Oh, Karola, jaz sem njegova sestra, toda tako kot mrtva zanj — dvakrat sem se mu upala pisati — pisma so prišla neodprta nazaj. In niti misli si ne moreš, kako se moram mučiti skozi življenje! Toda pustimo to — pripoveduj dalje in se nepotrebno ne razburjaj. Ali se mogoče bojiš...

Nagel pogled od strani zadene Dolores, ki emokaje gola pomarančo.

Karolina dvigne roko.

— Je zanesljiva, — pravi, — in naš jezik še vedno slabo razume. Da, Fani, celo dramo ti morem povedati z malo besedami. V Rio sem se pri francoskem poslanstvu spoznala z nekim znancom iz mojih mladih let. To je bilo prijateljsko občevaranje in skozi leta Ervin pri tem ni videl ničesar slabega. Moj Bog, in nato pridejo anonimna pisma — Rio je strašno klepetavo gnezdo, — in kaj naj še povem: gotovo mu je tičalo v ušesih, in nekega dne mu zraste njegova nagla jeza, tedaj sam sebe več ne pozna, in je trdil, da Rolf ni njegov otrok!

— Neumnost! — zakliče gospa Furman — In deklica? Kako ji je ime?

— Dijana — kličemo jo Dijo. To je priznal za svojo. Zakaj? Ker ima plave lase. Imaš že prav v svoji sodbi; da je neumnica.

Gospa Furmanova se nasloni v kot sedeža. Njene trudne oči, ki so že postale brez vsakega bleška, objemajo podobo svakinje. Tedaj pa se ji zbudi sumoin na nekatere pripombe njenega pokojnega moža. Kot je slišala pripovedovati — Furman je od nekega svojega prijatelja slišal, da je bila lepa Karolina v svoji mladosti zelo razposajena. O njej so pripovedovali različne neumnosti, celo da je ponoči hodila iz hiše svoje matere, ki je bila vdova po tajnem svetniku. Na to postane Fani pozorna, ko njen pogled s skrivnimi vprašanji vleče obroč okoli lepe svakinje. Ne izgleda, kot bi ji šla ločitev kaj posebej na sru. Potrti in v skrbih pač ni bila. Njenemu obrazu s čudovit, lepimi barvami, zapeljivim ustnim kotičkom in večno smejočim očem žalovalni pajčolan ni pristojal. Celo solza malo prej je bila kot koketna igračka. Tako nobena žena ne joku vsled svojih srčnih bolečin.

— Karolina, zelo se čudim, — pravi Fani. Nato pa njen pogled z naglo kretnjo glave poleti postrani proti Rolfu. Fantek je imel temne lase in rjave oči... — Vsega tega ne razumem. Kaj pa se je zgodilo z onim drugim — s Francozom? Saj je bil menda Francoz?

— Da, gospod pl. — toda ime je brez pomena. Dvobojevala sta se. To sem slišala šele pozneje. Tudi se nikdo ni za to zmenil. Bilo je ravno na dan atentata na predsednika — tedaj so ljudje imeli kaj drugega v glavi. No, in potem je šlo naglo. Oporekanja pri Ervinu ni: Še zadnji kratek razgovor: ločitev in takojšnji odhod — s Bogom, madam!

— Vržena na cesto, — pravi gospa Furmanova.

— Najprej na ladjo... Karolina se smeje, toda takoj postane zopet resnejša. — Fani, bila sem zelo vesela, da sem mogla iti. Četudi bi prišlo do kakega pobotanja, vedna nezaupljivost bi me umorila. Debela končna poteza je bila boljša in bila je dovolj debela. Ervin si je med nama prepovedal vsako dopisovanje — jaz in Rolf zanj ne živiva več.

— Ravno tako je napravil z menoj, — pripomni gospa Furmanova. — Toda si saj srečna, da si bogata — saj si menda dobila nazaj svojo doto?

— Se razume. Določil mi je tudi stalne dohodke — torej, živeti mi je mogoče —

— In si mlada in lepa in se boš zopet možila. Mogoče s Francozom, ali pa je mogoče padel v dvoboju?

— Ne... Tedaj pa na široko zamahne z roko. — Toda na to ne mislim, da se ž njim poročim. Moj Bog, Fani, ta neumna ljubezen je že bila pred leti in so jo zopet izkopala samo anonimna pisma. Mož mi je od tega časa postal popolnoma brezpomemben — poleg tega je tudi bolehen — mislim, da je jetičen. Poročiti se — še tega mi manjka! Dovolj imam svojega prvega zakona. Saj ti rečem: imam toliko, da morem za silo živeti. Sedaj pa bi tudi rada enkrat v resnici živela!

— Karolina to besedo zategne, kot bi bilo sporočilo sreče. Nato pa nekoliko zardi, kot bi se sramovala nagle veselosti, prične tišje govoriti in prične zopet z nasmehom v zadregi: — To moraš prav razumeti, Fani. To ni bilo življenje, kakor sem ga imela ob Ervinovi strani. Zelo je delaven, mnogo na potovanjih, tudi na farmi na nogah od jutra do večera. V rudnikih, na plantažah, — v tej samotni sem bila popolnoma navezana sama na sebe. V Rio smo sicer imeli zelo živahno družbo, toda tu je v svoji ljubosumnosti vedno stal za menoj kot evnuh v haremu — predpisoval mi je celo obleko — veš, brazilске dame se v družbi kretajo precej dekoltirane, samo pri meni je Ervin meril izreze pri obleki z merilom. Vsako veselje mi je zagrenil, tega ne pretiravam. Ali mi moreš tedaj zamisliti, da ločitev nisem sprejela preveč tragično? Sama se

bi se zdil kot tiček, ki je bil zaprt v kletki in je nekega dne sfrčal. In tedaj uživa dvojno prostost. Tak tiček sem tudi jaz. Ali je to že Hamburg?

Vlak zapelje na postajo. Dolores obriše Rolfo nos in pograbl prtljago.

— Kje pa stanuješ, Karolina? — vpraša gospa Formanova.

— "Pri štirih letnih časih". — In ti?

— "V okraju za rezeve", — odgovori Fani. — Menda me ne misliš obiskati?

— Seveda te bom. Saj moram vendar videti tvojega fantka. Torej naglo tvoj naslov!

(Dalje prihodnjic.)

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE. Sofoklej. 60 strani. Cena 30
AZAZEL, trdo vez. 1.00
broširana 80

CYRAN DE BERGERAC. Heroična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

ČRNE MASKE

Spisal Leonid Andrejev. 32 str. Cena 35
Globoka ruska drama je podana v jako lepem slovenskem prevodu.

EDA, drama v 4. dejanjih 60

GOSPA Z MORJA, 5. dejanj 75

KREUTZERJEVA SONATA

Spisal L. N. Tolstoj. 136 strani. Cena 60
S čudovitim mojstrovstvom priklene Tolstoj v tem romanu bralca nase. Mukoma doživljamo prizor za prizorom, grozovitost za grozovitostjo do strasnega konca.

LJUBOSUMNOST

Spisal L. Novak. 45 strani. Cena 30
Dejanje te veseloigre je napeto in polno pristrane humorja. Scenerija je skromna, stevilo oseb nizko (6). Našim malim odrom, ki žele uspelega večera, knjižico toplo priporočamo.

LOKALNA ŽELEZNICA, 3. dejanj 50

LJUDSKI ODER:

5. zv. Po 12 letih, 4. dejanja 60

MAGDA. Spisal Alojz Remec. 80 strani. Cena 45
Žalostna uboga dekleta v dvanajstih prizorih. "To je britka, globoka zgodba ženske, ki trpi, pada in odpušča in umira po krivdi moža."

MARTA, SEMENJ V RICHMONDU, 4. dej. 30

MOGOČNI PESTAN, Milčinski, 52 strani 35

NAMIŠLJENI BOLNIK, Mollere, 80 str. 50

OB VOJSKI. Igrakaz v štirih slikah 30

OPOROČNA LUKOVŠKEGA GRAJŠČAKA 30

PETROKOVE POSLEDNJE SANJE

Spisal Pavel Golja. 84 strani. Cena 40
Božična igra v štirih slikah, primerna za večje odre.

POTOPLJENI ZVON

Spisal Gerhart Hauptmann. 124 str. Cena 50
Dramatska bajka v petih dejanjih.

PEPELUH, narodna pravljica, 6. dejanj 72 str. 35

REVIZOR, 5. dejanj, trdo vezano 75

R. U. R. Drama v 3. dejanjih s predigro. 45
(Čapek). Vezano 30

ROKA V ROKO 30

MACBETH, Shakespeare. Trdo vezano. 151 str. 90
Cena: mehko vezano 70

OTHELLO, Shakespeare. Mehko vezano 70

SEN KRESNE NOČI, Shakespeare. Mehko vezano. Cena 70

SKOPUH, Mollere, 5. dejanj, 112 str. 50

BENEŠKI TRGOVEC. Igrakaz v 5. dejanju 50

Klasične igre najslavnejšega dramatika, kar jih pozna svetovna literatura. Dela je prevedel v krasno slovensko naš najboljši pesnik Oton Zupančič.

SPODOBNI LJUDJE ("ŽIVETI")

Spisal F. Lipovec. 40 strani. Cena 30
To je ena izmed petih enodejank, čijih dejanj se vrši pred svetovno vojno. Namen ki ga je imel pisatelj, nam odkriva na čelu knjige z besedami: — Ni strup, temveč zdravilo, kar ti dajem.

TESTAMENT

Spisal Ivan Rozman. 105 strani. Cena 35
Ljudska drama v štirih dejanjih. Vprizoritev je omogočena povsod, tudi na takih odrih, ki ne zmorejo za svoje predstave prevelikih stroškov.

TONČKOVE SANJE NA MIKLAJEV VEČER

Mladinska igra s petjem v 3. dejanjih 60

VRTINEC, Zagar, 3. dejanja, 51 str. 35

ZAPRAVLJIVEC, Mollere, 3. dejanja, 107 str. 50

ZGODOVINSKE ANEKDOTE. Cena 35

ZA KRIŽ IN SVOBODO. Igrakaz v 5. dejanjih 30

ZBIRKA LJUDSKIH IGER.

3. snopič. Milin pod zemljo, Sv. Neža, Sanje 60

13. snopič. Vestalka, Smrt Marije Device, — Marjin otrok 30

14. snopič. Sv. Baziljan, Junaska deklica, — Materin blagoslov 30

15. snopič. Turki pred Dunajem, Fajeta in Neža 30

20. snopič. Sv. Just, Ljubezen Marijinega otroka 30

PESMI in POEZIJE

AKROPOLIS IN PIRAMIDE 30

BALADE IN ROMANCE, trda vez. 1.25
broširana 1.00

DOB ZA MLADI ZOB, trda vez 40

KRAGULČKI (Uvta) 45

MOJE OBZORJE, (Gand) 1.25

NARCIS (Gruden), broš. 30

NARODNA PESMARICA. Cena 50

POLETNO KLASJE. Cena 50

PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez. 35

SLUTNE (Albrecht), broš. 30

POHORSE POTI, (Glaser), broširano 30

STO UGANKE (Oton Zupančič) 50

VJOLICA. Pesmi za mladost 40

ZVONČKI. Zbirka pesni za slovensko mladino. Trdo vezano 30

ZLATOROG, pravljice, trda vez. 30

ZIVLJENJE

Spisal Janko Smeč. 100 strani. Cena 45

PESMI Z NOTAMI

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Ameriška slovenska lira. (Holmar) 1.00

Orlovke himne. (Vodopivec) 1.20

Pomladanski odmevi, 11. zv. 45

MOŠKI ZBOR

Gorski odmevi. (Laharnar) 2. zvezek 45

Trije moški zbori. (Pavčič) 40
Izdala Glasbena Matica

NAŠI HIMNI 50

DVOGLAS NO 50

MEŠANI ZBORI

Trije mešani zbori. Izdala Glasbena Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:

Domovini. (Foerster) Izdala Glasbena Matica 40

Gorske cvetlice. (Laharnar) 45

Četvero in petero raznih glasov 45

V pepelnici noči. (Sattner) 75

Kantanta za soli, zbor in orkester. Izdala Glasbena Matica 75

Dve pesmi. (Prelovce). Za moški zbor in bari-ton solo 20

MALE PESMARICE

Št. 1. Srbske narodne himne 15

Št. 1a. Što čutiš, Srbine tužni 15

Št. 11. Zvečer 15

Št. 13. Podoknica 15

Slavček, zbirka šolskih pesmi. (Medved) 25

Lira. Srednješolska, 1. in 2. zvezek po 50

Troglasi mladinski zbor primeren za troglasi-ženski ali moški zbor. 15 pesmi. (Pregel) 1.00

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI. (Aljaš) —

3. zvezek. Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan: Divna noč 40

6. zvezek. Opomin k veselju; Sveta noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Ge-slo 40

CERKVENE PESMI

Domaci glasovi. Cerkevne pesmi za mešan zbor 1. —

Tantum Ergo (Premrl) 50

Mašne pesmi za mešan zbor (Sattner) 50

Pange Lingua Tantum Ergo Genitori (Foerster) 50

K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) 40

Sv. Nikolaj 60

NOTE ZA CITRE

Koželjski. Poduk v igranje na citrah, 4 zvezki 3.50

Buri pridejo, koračnica 20

NOTE ZA TAMBURICE

Slovenske narodne pesmi za tamburaški zbor in petje (Bajuk) 1.30

Bom šel na planince. Podpuri slov. narodnih pesmi (Bajuk) 1.00

Na Gorenjskem je fitno 1.00

RAZGLEDNICE

Newyorške. Različne, duant 45

Iz raznih slovenskih krajev, duant 40

Narodna noša, duant 40

POSAMEZNI KOMADI po 5 centov

ZEMLEVIDI

Stenski zemljevid Slovenije na modrem papirju s platnenimi pregibi 7.50

Pokrajni ročni zemljevidi:

Dravska Banovina 30

Slovenske Gorice, dravske ptujke poje 30

Ljubljanske in mariborske oblasti 30

Pohorje, Kozjak 30

Prekmurje in Medumurje 30

Združenih držav. Veliki 40

Mali 15

Nova Evropa 60

Zemljevidi posameznih držav:

Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Ken-tucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Mon-tana, Mississippi, Washington, Wyoming, Vsaki po 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, gan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York Vsaki po 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v go-tovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Graditev primorske turistične ceste.

Finančno ministrstvo je finančni direktorji v Splitu že nakazalo denarna sredstva za graditev primorske turistične ceste, ki je že trasirana. Tehnični referent banočine je že do-

ločil prva dela med Obrovcem in mejo savske banovine. Prihodnji teden pa bodo začeli že delati pri Sukošanu in potem na onem delu ceste, ki bo vodil preko Biograda, Paškotana in Vodice do Martinske pri Šibeniku.

Važna iznajdba slovenskega avtomobanika.

Mladi mehanik Oskar Steinbach iz Soštanja je iznašel nov tip karburatorja, ki prihrani avtomobilu do 35 odstotkov benecina ter sploh v največji meri racionalizira delo vsakega — tudi že starega in izrabljenega avtomobilskega motorja. Pri konstrukciji je mlademu izumitelju pomagal strojni inženir Filip Knežević in je bila iznajdba že z velikim uspehom preizkušena v Zagrebu. Izumu so zagrebške "Novosti" posvetile obširen članek.

Smrt najstarejše zagrebške učiteljice.

V Zagrebu je umrla 82-letna redovnica Vincencija Rechberger, ki je bila tudi najstarejša zagrebška učiteljica. Nad 30 let je delovala na ženskem učiteljskem usmiljenih sester v Zagrebu ter ji več generacij dolgože zahvalo za temeljit pouk in ljubeznivo skrb.

Najpopularnejši bosanski hodža umrl.

V Sarajevu je po dolgem hiranju umrl v visoki starosti hodža Dzavid Berberović, potomec ene od najstarejših sarajevskih rodbin. Več kot pol stoletja so se po Hercegovini in tudi po tujem svetu širile fantastične vesti o preroškem daru hodže Berberovića. Rojaki so hodili k njemu v vseh svojih težavah po nasvete in pomoč, obiskovali pa so ga tudi mnogi tujei. Celo v Nemčiji in Ameriki je prodir njegov preroški sloves. Berberović je razvozljal nekatere zamotane kriminalne zadeve, za več let naprej je napovedal dogodke, ki so se tično zgodili, na čudovite načine pa je znal pomagati svojim rojakom v raznih težavah. Mož je bil ves čas svojega življenja obdan z mistiko in ne bo lahko ugotoviti, kaj mu je vse pripisala bujna fantazija in kaj je v resnici storil nenavadnega. Dolga leta je bil priklenjen na posteljo, ker je ohromel, duševno svež pa je ostal do zadnjih trenutkov. Pokopali so ga ob velikanski udeležbi prebivalstva, njegov spomin pa bo poveljevalo nešteto legend in an